

i saa Henseende. Dette vilde jo vistnok være et fornemt Standpunkt, men jeg tror ikke, at dette Standpunkt her i Folkethinget ret vilde blive forstaaet. Den ærede Conseilspræsident udtalte dernæst, at § 2 i Flertallets Vindringsforslag indeholdt en Tilføielse, som var den oprindelige Sag ganske uevkommende. Jeg tilstaar, at denne Yttring i høi Grad maatte forbyrse mig. Den høitærede Finansminister fremtræder her for os med Forslag til Anlæg, som efter Opgivelse ville komme til at koste 71 Millioner Kroner, og han spører dertil: det er Sagen ganske uevkommende, hvorfra disse Penges skulle komme. Ogsaa dette er en Udtalelse, som vistnok vil gaa over Flertallets Hoved i denne Sag; om den vil blive forstaaet i det andet Thing, skal jeg lade uberørt. Den høitærede Conseilspræsident spører til, at han med Hensyn til dette Spørgsmaal's Besvarelse maatte i Nutiden henvise til det forhaandenværende Overskud, og at han i Fremtiden maatte give Anvisning paa Anvendelsen af Reservecapitalen eller mulig paa Laan. Dersom den høitærede Conseilspræsident ikke aldeles havde fralagt sig at kjende noget til tidligere Forhandlinger om dette Spørgsmaal, vilde han vistnok sige, at denne hans Anskuelse ifjor er bleven tilstrækkelig imødegaaet, idet det er blevet paapeget, at det ikke har været Folkethingets Mening, at der skulde gives Reservecapitalen en Anvendelse som den, Conseilspræsidenten antydede, men at vi have været rede til at give Reservecapitalen en økonomisk frugtbringende Anvendelse. Og dersom den høitærede Conseilspræsident for Fremtiden, naar hans Overveielser, for Exempel af Jernbanespørgsmaalet, ere afsluttede, vil komme til os med Forslag om Anvendelse af betydelige Summer, tilskudte af Reservecapitalen, i saadant Diemed, saa vil han vist finde dette Thing beredt; men her er Spørgsmaalet noget anderledes. Her er Spørgsmaalet om Foranstaltninger, som Dieblittet nu kræver, og om Foranstaltninger, som Fremtiden ogsaa utvilsomt vil kræve, og vi se derfor ikke, at der er nogen som helst Grund til at vælte disse Byrder fra os over paa vore Efterkommere, som utvilsomt ville faae deres Del af de overordentlige Foranstaltninger, til Forsvarets Fremme. Den høitærede Conseilspræsident spører til, at han mente, at det kunde være taktisk rigtigt at sætte — saaledes som jeg igaar yttrede — dette Forslag i Forbindelse med Toldloven, og han anbefalede endog, at vi skulde tage Indkomst- og Formue-skattsparagrafen ud af denne Lov og sætte den ind i Toldloven; der vilde den tage sig ud, og der vilde den ogsaa bedst høre hjemme. Dette minder mig om den romerske Keiser, som ønskede at have alle sine Fjenders Hoveder paa een Hals, saa kunde han med et eneste Hug hugge dem af. Det vilde være meget lettere for den høitærede Conseilspræsident at gjøre Ende paa begge disse Spørgsmaal, naar de vare indsatte i samme Lov,

han behøvede da kun at anvende eet Hug, nu er han nødt til at anvende to; men jeg tror dog ikke, at det vilde være gjort, selv med disse to Hug. Den høitærede Conseilspræsident aabnede iaar Samlingen med en Udtalelse, som i Grunden gif bort over vore Hoveder og viste hen til vore Vælgere. Han fremstillede ikke de Forslag, der ere fremsatte, med nogen Fortrystning til, at de vilde kunne blive vedtagne af dette Thing; men saa stod Appellen til Vælgerne i Baggrunden! Den høitærede Conseilspræsident kan ikke forundre sig over, at vi følge den af ham anviste Vej, og at vi fremstille vor Tanke om en rigtig og forstaaelig Finanspolitik overfor den høitærede Conseilspræsident, ikke med den Forventning, at han skulde gennemføre den, men paa samme Maade rettet ud til den danske Befolkning med det Spørgsmaal, om denne hele Finanspolitik anerkjendes for rigtig eller ikke. Jeg vil tilføie, at Betydningen af den samlede Finanspolitik, som ligger i disse to Lovforslag, vil være den, at, naar Spørgsmaalet — hvilket vi vente og ville finde fuldkommen rigtigt — bliver underkastet Vælgernes Dom, da vil den Regjering, som kommer til at optage Arbeidet paa Grundlag af de nye Valg, være nødt til at optage disse Spørgsmaal til Løsning i den Mand, som Valgene angive. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har atter iaar noget overrasket os med et Forslag i det sidste Dieblit. Jeg er ikke ganske overbevist om, at det ærede Medlem egentlig har gjort sig det fuldstændig klart, hvad dette Forslag vil føre til, idet jeg tror, at han ved en indgaaende Prøvelse deraf vil komme til at se, at det fører til Beskostninger, som i betydelig Grad overstige det, som Flertallet har foreslaet, ja endog det, som Regjeringen har foreslaet. Forstaar jeg hans Forslag rigtig, saa ligger der deri en Plan om en Befæstning af Sjælland, Fyen, Sylland og mellemliggende Smaøer, en Plan, som ganske vist ogsaa har tiltalt mig, men som jeg ikke paa nogen Maade har turdet optage, fordi den efter min Mening vilde føre langt udover vore Kræfter. Men forøvrigt skal jeg lige over for det ærede Medlem udtale min Anerkjendelse af, at han vil stemme for de Vindringsforslag, som af Flertallet ere fremsatte, og jeg haaber derfor ogsaa, at det vil lykkes at faae disse Vindringsforslag vedtagne. — Det ærede Medlem for Fredericia motiverede endelig det Standpunkt, som indtages af et mindre Mindretal i Udvalget, og han begyndte da med, som han sagde, at kuldfaste den Beregning, som jeg igaar havde opstillet af Befolkningen ved det hele samlede Befæstningsanlæg. Han mente, at det Tal, som jeg havde sagt, at det Hele vilde beløbe sig til, nemlig 115 Millioner, var aldeles uholdbart. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde gjort sig den Meelighed at gennemgaa den ganske